

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení konaném 9. června 2025 v Brně v senátu složeném z předsedy Mgr. Dušana Beránka a přísedících RNDr. Ludmily Nezhybové a Lud'ka Moudrého

takto:

obžalovaný

J.M., nar. XXXXX ve XXXXX, XXXXX, trvalého pobytu ve XXXXX, XXXXX, nyní ve vazbě v této trestní věci ve XXXXX,

je vinen, že

v Brně 22. 4. 2024 asi od 14.05 hodin do 14.28 hodin v XXXXX opakovaně vsunul penis do pochvy nezletilé XXXXX, nar. XXXXX, ačkoliv znal její věk i neblahý duševní stav projevující se [anonymizovaný údaj o zdravotním stavu]. Tímto jednáním obžalovaný dále způsobil nezletilé XXXXX posttraumatickou stresovou poruchu, která se projevovala nejméně do doby vyšetření znalci dne 26. 11. 2024 [anonymizovaný údaj o zdravotním stavu],

tedy

jiného donutil k pohlavnímu styku zneuživ jeho bezbrannosti, čin spáchal souloží na dítěti mladším 15 let a takovým činem způsobil těžkou újmu na zdraví,

tím spáchal

zvláště závažný zločin znásilnění podle § 185 odstavce 1 alinea druhá, odstavce 2 písmena a), odstavce 3 písmen a), c) trestního zákoníku ve znění účinném do 1. 1. 2025,

a za to se odsuzuje

podle § 185 odstavce 3 trestního zákoníku ve znění účinném do 1. 1. 2025 k trestu odnětí svobody v trvání **5 roků a 6 měsíců**.

Podle § 56 odstavce 2 písmena a) trestního zákoníku ve znění účinném do 1. 1. 2025 se obžalovaný zařazuje pro výkon trestu **do věznice s ostrahou**.

Podle § 80 odstavců 1, 2 trestního zákoníku ve znění účinném do 1. 1. 2025 k trestu **vyhoštění** ve výměře **10 roků**.

Podle § 228 odstavce 1 trestního řádu je obžalovaný povinen nahradit poškozené XXXXX, nar. XXXXX, poslední známý trvalý pobyt v XXXXX, **nemajetkovou újmu 200 000 Kč**.

Podle § 229 odstavce 2 trestního řádu se poškozená XXXXX odkazuje se zbytkem svého nároku na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. **Obžalovaný J.M.** ve spontánní části své výpovědi v hlavním líčení přiznal, že s poškozenou XXXXX souložil. Upřesnil, že jí třikrát zasunul penis do pochvy. Zanechal toho poté, co poškozená zakřičela bolestí a všimnul si, že poškozená z pohlavního ústrojí krvácí. Přesto ejakuloval. Popřel tvrzení obsažená v obžalobě, že by
 - poškozenou k pohlavnímu styku vyzýval či jakkoliv nutil,
 - na inkriminované místo, kde k souloži došlo, poškozenou přinesl drže ji v objetí,
 - jakkoliv využil své fyzické převahy nad poškozenou k dosažení *uspokojení svého pohlavního pudu* (slovy obžaloby),
 - poškozené do pochvy zasouval prsty nebo láhve,
 - jí hrozil násilím (zbitím), pokud by někomu prozradila, co se stalo.
2. Pouze poté, kdy za nimi přišla starší sestra poškozené XXXXX, řekl, že *z toho bude průser, že to neměli dělat*. Modřiny, které měla na těle, jí způsobila její babička, která ji inkriminovaného dne ztloukla ihned poté, co poškozená vyšla na dvůr z budovy, kde k pohlavnímu styku došlo. Řekl, že s poškozenou mluvil, rozuměl jí a ona jemu. Byla to právě poškozená, kdo ho lákal na inkriminované místo, to ona chtěla zažít s ním sex. Byla to také poškozená, kdo začal sexuální aktivity, sváděla ho, osahávala, sama se vysvlékla.
3. Na doplňující otázky obžalovaný odpověděl, že sice neznal přesný věk poškozené, ale věděl, že jí ještě není patnáct let. Poškozenou znal již z dob, kdy žili na XXXXX, její otec byl nejlepším kamarádem obžalovaného. Ví, že věková hranice pohlavní nedotknutelnosti je v Česku stanovena na 15 roků. Ovšem sama poškozená ho sváděla k pohlavnímu styku, osahávala ho v intimních partiích, líbala ho, z její strany šlo o dobrovolné chování. Lituje toho, jak se zachoval, velmi ho to mrzí. K rozumovým schopnostem poškozené řekl, že ona se domluví romsky, neumí sice všechno přesně říci, ale dokáže se vyjádřit a chápe, co říkají jiní. Připustil, že na ní byla pozorovatelná *rozumová slabost*. Zmínil, že již v minulosti (kupř. v prosinci 2023) ho poškozená sváděla, snažila se ho odvést s sebou a chtěla s ním souložit, tehdy ji obžalovaný odvedl k ní domů a babičce, otci poškozené i její maceše o tom řekl.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Bártová, DiS.

4. O sobě samém obžalovaný řekl, že dokončil základní školu, potom se jeden rok učil XXXXX. Do učiliště docházel řádně, opustil je kvůli přítelkyni. Odcestovali do Anglie, kde se jim dobře dařilo, pobývali v Anglii 5 let, měli již v Anglii spolu syna. Obžalovaný je podle svých slov otcem čtyř dětí, zapsán úředně jako otec je však pouze u jednoho z nich. Na žádné své dítě neplatí výživné. Je uživatelem drog (pervitinu), a to asi od roku 2023, aplikuje si ho i nitrožilně.
5. V přípravném řízení byla 10. 5. 2024, tedy již po zahájení trestního stíhání obžalovaného (k čemuž došlo 23. 4. 2024), vyslechnuta **svědkyně poškozená XXXXX**, nar. XXXXX. Soud rozhodl, že v hlavním líčení bude přehrán **filmový záznam** jejího výslechu (viz **DVD** na listu č. 164, věrný přepis výslechu na listech č. 165-175), neboť jde o osobu mladší 18 let a nepochybně by mohl opakovaný výslech nepříznivě působit na její duševní stav (§ 102 odstavec 2 trestního řádu). Ještě, než soud popíše, jaká zjištění učinil z tohoto výslechu, pokládá za vhodné popsat zjištění o duševním stavu svědkyně, která učinil výsledkem soudních znalců, a to **doc. PhDr. Jany Kocourkové**, znalkyně v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie, a **MUDr. Jiřího Koutka, Ph.D. XXXXX**, znalce v oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace psychiatrie dětská a dospělých. Oba znalci úvodem svého vystoupení v hlavním líčení (*účastní prostřednictvím videokonference*) přednesli své znalecké poznatky tak, jak jsou popsány v písemně podaném **posudku** (listy č. 302-311), doplnili je odpovědi na otázky kladené jim v hlavním líčení.
6. Soud z výslechu znalců zjistil, že poškozená XXXXX trpí [*anonymizovaný údaj o zdravotním stavu*] (konáno 26. 11. 2024) vykazovala známky [*anonymizovaný údaj o zdravotním stavu*]. Její psychický vývoj je závažně opožděný, neodpovídá jejímu fyzickému věku. XXXXX není vzhledem ke snížení rozumových schopností do pásma střední mentální retardace schopna prožité události dostatečně a plně správně vnímat, spolehlivě si je zapamatovat a reprodukovat. Znalci měli k dispozici filmový záznam výslechu poškozené na policii, její velmi jednoduchý projev na záznamu dokumentovaný odpovídá středně těžké mentální retardaci. Prožila intenzivní traumatizující zážitek sexuálního charakteru, nebylo zjištěno, že by šlo o produkt fantazie nebo vědomého výmyslu. Nebylo zjištěno, že by poškozená byla k výpovědi nějak motivovaná nebo že by byla pod vlivem jiné osoby. Mentální retardace středního stupně ovlivňuje myšlení, chování i emoční oblast poškozené. U poškozené došlo ke změně jejího prožívání v důsledku posttraumatické stresové poruchy, kdy se u ní projevuje úzkost, pocity strachu, poruchy spánku a zvýšená vazba na pečující osoby. Poškozená nebyla schopna pachatelovo jednání adekvátně vyhodnotit a přiměřeně se bránit. V rámci hlavního líčení znalci uvedli, že poškozená má inteligenční kvocient v rozmezí hodnot [*anonymizovaný údaj o zdravotním stavu*].
7. Nyní se soud vrací ke zhodnocení důkazu-výpovědi **poškozené XXXXX**. Nutno říci, že vyjadřovací schopnosti poškozené jsou velmi primitivní, s obtížemi lze občas rozpoznat jednotlivá slova. Je na místě podrobit kritice to, že poškozené byly mnohdy kladeny návodné otázky (např. už při dotazech k její totožnosti, kdy poškozená neznala své příjmení, neznala jméno ulice, na které bydlí a tyto odpovědi jí byly následně předloženy k odsouhlasení, např. *Jmenuješ sa XXXXX? Na jaké ulici, víš? Nevíš? A mohla by to být XXXXX?*), ale také později, kdy byla dotazována na podstatu skutku, jak bude dále uvedeno. Naprosto nepatřičně do výslechu zasahovala tlumočnice do romštiny, která tedy pohříchu prakticky nic netlumočila, spíše opakovala v primitivní formě otázku vyslyšající vrchní komisařky [např. v čase 9 min 27 s záznamu (*dále budou odkazy na čas záznamu uváděny ve formě 9:27*), kdy byla poškozená dotazována na obžalovaného J.M., zda ho zná apod., položila vyslyšající vrchní komisařka poškozené otázku: „*A on s tou I. tam bydlí, nebo bydlel?*“, poškozená neodpovídala, načež tlumočnice otázku opakovala slovy: „*On bydlí I.?*“] nebo dokonce sama tlumočnice kladla poškozené otázky (sic!), např. v čase záznamu 16:12, kdy poškozená zcela

nesrozumitelně odpovídala na otázku vrchní komisařky *A co bylo dál potom teda?* a po nesrozumitelné odpovědi, kdy se poškozená asi na 5 s odmlčela, tak sama tlumočnice položila otázku *A ty šla naboru s ním?* Soud si pochopitelně uvědomuje náročnost výsledku mentálně retardované XXXXX staré dívky po projednáváním traumatizujícím prožitku, nicméně není přípustné ani za těchto obtíží předesílat skutečnosti, které by měly být výsledkem zjištěny.

8. Soud z výsledku poškozené bere jako podpůrný důkaz (nikoliv rozhodující) pouze její svědectví o tom, že došlo mezi ní a obžalovaným k souloži. Soulož totiž sám obžalovaný přiznává, výpověď poškozené zhodnocená znalecky není produktem fantazie či vědomého úmyslu, nebyla zjištěna nějaká její motivace k výpovědi nebo vliv jiné osoby. Současně je však třeba mít na paměti, že poškozená není vzhledem ke snížení rozumových schopností do pásma střední mentální retardace schopna prožité události dostatečně a plně správně vnímat, spolehlivě si je zapamatovat a reprodukovat.
9. K obvinění, že obžalovaný zasunul poškozené do pochvy prsty a láhev od piva: ve 28:41 položila vyslyšající vrchní komisařka poškozené otázku, zda obžalovaný jí strkal do pochvy ještě něco jiného než penis (otázka tedy byla formulována za použití vulgárních termínů, což ovšem bylo na místě, neboť takto poškozená tělesné orgány nazývala či pod takovými označeními je znala). Poškozená sice mlčky pokyvovala hlavou na znamení souhlasu, avšak po opakování a upřesňování otázky (*...nic jinýho ti tam nestrkal, nějaké věci?*) odpověděla záporně. Po asi třech minutách výsledku, kdy byla dotazována na jiné události, byla ovšem v 31:47 poškozené znovu položena otázka týkající se zasouvání jiných předmětů do její pochvy (*Ty sama, strkala sis něco do pípiny?*). Na otázku poškozená nereagovala, otázka byla opakována, poté poškozená odpověděla „Ne.“ a kroutila nesouhlasně hlavou. Opět jí byla v 32:00 položena otázka „Nestrkala sis tam žádný prsty nebo nějaký věci?“ Poškozená během otázky nesouhlasně kroutila hlavou, neodpověděla, poté si poklepávala rukou na ruku, tlumočnice se jí zeptala „Ruka?“, poškozená přikývla, tlumočnice se optala „Ty dala?“, načež poškozená něco nesrozumitelně odpověděla, tlumočnice se optala „J. dal, nebo ty dala?“, poškozená odpověděla „Ne, on.“ A tlumočnice sama řekla: „J.“. Takovou formu výsledku soud neshledává přípustnou a odpovědi poškozené soud nepokládá za dostatečně průkazné, pokud jde o zasouvání prstů obžalovaným do vagíny. Jak je popsáno, poškozená na tuto otázku opakovaně odpovídala záporně, ať už slovně nebo gestikulací. Až po dalším dotazováním se na totéž a návodným nabídnutí odpovědi tlumočnicí („Ruka?“) poškozená přikývla.
10. Totéž platí o prokázání zasouvání láhve do vagíny, jak popisuje obžaloba. V 38:32 byla poškozená dotazována, zda obžalovaný měl něco s sebou na pití. Poškozená mluvila o vínu. V 38:46 poškozená svůj neartikulovaný projev doplnila (jako i jindy během výsledku) gestikulací, kdy v přepisu výsledku je uvedeno (list č. 173 verte, strana 18 přepisu): *Znovu rukama naznačuje, jako by někdo naléval tekutinu do láhve, přitom imaginární brdlo láhve umísťuje nad tělo v oblasti svého klína.* Načež jí byla položena otázka: „A tys říkala, že víno toto, tak co bylo s tím vínem?“ Odpověď poškozené je přepsána slovy „Že do te s pič.“ Soud není schopen při nejlepší vůli ověřit, že právě takto se poškozená vyjádřila, její slovní projev je velmi nesrozumitelný (a nahrávka nikoliv dostatečně kvalitní), ale lze potvrdit, že skutečně zaznělo slovo *pič* (v čase záznamu 38:58). Nato reaguje tlumočnice (!) otázkou: „On tobě dal tam víno, na pípínu?“ Načež poškozená opět zcela nesrozumitelně „vysvětluje“, co tedy obžalovaný měl s onou láhví dělat, jak s ní měl zacházet. Poté, co byla vyzvána, aby demonstrovala na plastové láhvi a panence (dívce), jak s láhví obžalovaný zacházel (39:11), poškozená ukazovala na stojící láhvi jako by hladinu tekutiny, ve slovním doprovodu bylo srozumitelné slovo *voda*, načež tlumočnice řekla: „Jo víno s vodou.“ Na další výzvu vyslyšající vrchní komisařky, co obžalovaný dělal s vínem, poškozená opět pronesla (39:25) něco nesrozumitelného, přičemž použila výraz *pič*, na další výzvu pak ukázala obscénní gesto pro soulož a opět na výzvu a po položené otázce „A on ti to někam strkal?“ pak položila láhev na stůl s hrdlem směřujícím

k „pohlavnímu ústrojí“ demonstrační loutky. I v tomto případě tak soud nemůže pokládat výslech poškozené vzhledem ke způsobu, jakým byl veden, kdy poškozené byly opakovaně pokládány tytéž otázky či byla opakovaně vyzývána k demonstraci manipulace obžalovaného s lahví, za natolik věrohodný, aby učinil závěr, že i tímto způsobem (zasouváním láhve) obžalovaný prováděl sexuální aktivity vůči poškozené.

11. Také soud nepokládá za prokázané, že by obžalovaný pohrozil poškozené násilím, pokud by někomu řekla o pohlavním styku. V 40:08 byla poškozená návodně dotazována „XXXXX, řekl ti, ať to nikomu neříkáš“, načež odpověděla „Ano.“ Poté byla dotazována, co jí řekl, načež poškozená odpovídala slovně nesrozumitelně, rozumět lze slovům „...on říká nedělej, že prý tata zbij, babička...“) a tlumočnice reagovala: „No, že to nemá říkat, nebo že ju babička zbij.“ Poté jí klade otázku vyslyšající vrchní komisařka: „A on že by tě zbil, když to někomu řekneš?“ a tlumočnice (!): „A J. říkal já tebe zbiju?“ Na to poškozená přikývla, poté během dalších upřesňujících otázek odsouhlasila i to, že ona sama ho zbila, následně to popřela. Na upřesňující otázku vyslyšající „A co ti udělal?“ (41:10) odpověděla: „On mi točil tady a...“ a předvedla na pravém bicepsu úchop prsty levé ruky, do čehož opět vstupuje tlumočnice (!), která řekla: „Kousl ji.“ (???) Poškozená poté něco naprosto nesrozumitelně mumlá a tlumočnice tiše pronáší k vyslyšající vrchní komisaře: „Že má být zticha, že to nemá říkat.“
12. Podobně vypadala výpověď poškozené stran soulože, tu zejména demonstrovala na loutkách a za pomoci obscénních gest znázorňujících soulož. Jak už soud uvedl, jelikož sám obžalovaný soulož přiznal, vychází soud nejen z jeho přiznání, ale podpůrně v tomto tvrzení obžaloby i z výpovědi poškozené.
13. Soud nepokládá za prokázané ani to tvrzení obžaloby (ba má ho za vyvrácené), že obžalovaný poté, co poškozenou opakovaně vyzýval k souloži a ona ho opakovaně odmítala, ji obejmul rukama kolem trupu tak, aby se nemohla bránit a odnesl ji do prvního patra neobývané budovy ve dvorním traktu bytového domu. O tom během výslechu poškozená opakovaně „mluvila“ (byla dotazována). Ve 12:45 jí byla položena otázka: „A jak ses tam dostala?“ (otázka navazovala na předchozí dotazy a odpovědi, kdy byla poškozená dotazována, kde došlo k pohlavnímu styku *Kde ti udělal sexy?* a z odpovědi vyplynulo, že v budově v místě jejího bydliště někde nahoře) a během nesrozumitelné odpovědi (13:01) poškozená gestem předvedla obejmutí, poté ve 14:27 tento úchop demonstruje na loutkách (obžalovaný měl zkřížit ruce poškozené na hrudi a drže ji zády ke svému hrudníku odnést na místo pohlavního styku), avšak bezprostředně poté ukazuje, že ji odnášel drže ji čelem k sobě...Poté byla na totéž dotazována obhájcem a odpovídala (45:44).
14. Soud má k dispozici také záznam z městských kamer umístěných ve dvorních traktech budov na ulici XXXXX, na kterém je odchod obžalovaného a poškozené do budovy, kde došlo k pohlavnímu styku, zachycen. Tvrzení poškozené je **filmovým záznamem** vyvráceno. **DVD** (obálka za listem č. 363), velmi věrně je filmový záznam popsán policistou v **protokolu o vyhodnocení dat** (listy č. 362-363).
15. Po otevření souboru označeného [XXXXX], poté souboru [Kamery – XXXXX], poté souboru [KRPB-88034TČ-2024-060073 – XXXXX] a konečně souboru [20240422130000-20240422131500] (*jedenáctý řádek shora*) a poté filmového souboru (další údaje zde uvedené bude soud označovat podle času záznamu ve formátu *minuta:sekunda*) v 02:34 vstupuje do záběru na zaneřádný průchod domu XXXXX obžalovaný v bílém tričku a kšiltovce a nese si v každé ruce pravděpodobně pивní láhev. V 03:17 se v zadní části zastavuje (velmi špatně viditelné) a v 03:19 se v záběru ukazuje poškozená (v černých kalhotách). Poškozená postává u zaparkovaného vozidla, pohazuje si vlasy, toto se děje až do 04:10, kdy se poškozená postupně přibližuje blíže ke kameře

(je lépe a lépe rozpoznatelná), poté se od kamery oddaluje a mizí ze záběru za vozidlem v 04:20. V 04:33 se opět objevuje, vychází z budovy (poškozená) a odbíhá tam, kam dříve vstoupil obžalovaný.

16. Po otevření souboru označeného [XXXXXX] soud spustil záznam „na čtvrtém řádku“ označený [Ze_stromu_15.6._XXXXXX]. Nahoře je zobrazeno datum 22. 4. 2024 a čas 13:02 (tedy oproti skutečnému stavu posunut o hodinu zpět).

V 02:27 vstupují z pravé strany (z průchodu mezi dvorními trakty) do záběru obžalovaný a poškozená, jdou blízko sebe, v 02:30 se vezmou za ruce a nadále krácejí ruku v ruce, poškozená však jde sama, není ani vlečena, ani odnášena v objetí obžalovaného, míří ke vstupu do značně zdemolovaného objektu po levé straně, ve 2:36 se poškozená pustí obžalovaného a odstoupí od něj, ve 2:42 se k němu vrací, ve 2:44 vstupuje jako první do objektu obžalovaný, sekundu za ním poškozená (zcela volně, v tuto chvíli se ani nedrží). V 04:44 se ve druhém okně objektu vlevo v druhém poschodí (z pohledu diváka) mihne poškozená, stojí zády k oknu a rukama si pročesává vlasy, mizí ze záběru v 04:48. Opět platí, že je volná, nikdo ji nedrží. V 05:21 se poškozená vykloní z téhož okna, rozhlíží se po chodníku, nikdo ji nedrží, po sekundě mizí ze záběru. V 05:55 se opět do záběru vrací, zády a pravým loktem se opře o parapet, pravou rukou si pročesává vlasy. V 06:04 opět mizí ze záběru kamery. V 6:26 se ve třetím okně mihne poškozená, v 06:33 tamtéž se mihne obžalovaný.

Není tedy prokázáno, že by obžalovaný za užití síly odnesl poškozenou na místo pohlavního styku.

Ve 25:58 ze vstupu do popisovaného objektu jedna ze tří žen, které přišly před objekt, „vytahuje“ za ruku poškozenou a udeří ji do zad (nebo do zadní části hlavy), ve 26:01 vystupuje z objektu obžalovaný, ve 26:32 začne žena, která vytáhla za ruku ven poškozenou, tuto bít, když předtím k ní promlouvala a už v tu dobu zaujala poškozená obranný postoj očekávajíc ránu. Žena zasadí poškozené několikero úderů rukou (asi 6) do zad, zadní části hlavy, asi i do tváře. Poté všichni, tři ženy, poškozená i obžalovaný odcházejí a ve 27:01 mizí ze záběru.

Především na základě výše popsanych důkazů poznal soud skutkový stav, který ve výroku rozsudku upravil oproti jeho popisu v obžalobě již naznačeným způsobem.

17. Dalšími důležitými důkazy, z nichž soud čerpal své poznání o skutku, jsou další znalecké posudky. Soud přečetl **znalecký posudek z oboru toxikologie znalkyně Mgr. Andrey Brzobohatě, Ph.D.** (listy č. 220-229), ze kterého zjistil, že v krvi poškozené odebrané inkriminovaného dne 22. 4. 2024 nebyly nalezeny stopy etanolu, v moči nebyly zjištěny stopy drog (opiátů, extáze, cannabinoidů, kokainu a benzodiazepinu), z léčiv zde byl prokázán paracetamol. Ze vzorku krve byla zjištěna hladina 0,133 mg/l paracetamolu, čili velmi nízká terapeutická hladina (za terapeutickou hladinu paracetamolu v krvi se považuje 0,25 mg/l).
18. V moči obžalovaného bylo stanoveno 3,243 mg/l metamfetaminu a 0,272 mg/l amfetaminu. V jeho krvi byl prokázán metamfetamin, jehož hodnota byla stanovena na 0,017 mg/l. Metamfetamin je psychostimulancium známé pod názvem pervitin, jde o psychotropní látku. Amfetamin je psychicky aktivní metabolit metamfetaminu, současně látka zneužívaná i samostatně, známa pod jménem extáze.
19. Soud vyslechl soudní znalkyni **MUDr. Petru Sejbalovou**, znalkyni v **oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a odvětví sexuologie** (písemně podaný znalecký posudek listy viz č. 275-288). Jejím výslechem soud zjistil, že obžalovaný netrpí duševní chorobou v užším slova smyslu.

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Bártová, DiS.

Jeho intelekt je hraniční úrovně mezi normou a lehkou mentální retardací. Jeho osobnost je nezralá, hůře diferencovaná, egocentricky zaměřená s tendencemi manipulovat a taktizovat ve prospěch uspokojování svých pudových potřeb a tužeb. Je uživatel metamfetaminu. Nebyl zjištěn syndrom závislosti na alkoholu. Při motivaci je schopen se konzumace alkoholu a drog zříci. V inkriminovanou dobu byl obžalovaný ve stavu kombinované intoxikace alkoholem a metamfetaminem, nicméně nemá z dané doby žádné výpadky paměti, což vylučuje těžkou nebo patickou opilost. Intoxikace snížila jeho rozpoznávací schopnosti (schopnosti poznat protiprávnost činu) pouze lehce, nepodstatně. Schopnost ovládací (ovládnout své jednání) byla snížena nanejvýš podstatně, nebyla však vymizelá. Jeho jednání bylo cílené a sexuálně motivované. Nebyly u něho zjištěny poruchy sexuální preference (dříve sexuální deviace). Intoxikace měla za následek zvýšené libido obžalovaného a došlo ke snazšímu odbrzdění jeho společenských, etických a morálních zábran. Mentální defekt poškozené mohl být obžalovaným cíleně zneužit pro snadnou manipulovatelnost a ovlivnitelnost. Z medicínského hlediska není pobyt obžalovaného na svobodě nebezpečný, jeho stav nevyžaduje uložení ochranného léčení ani zabezpečovací detence. Obžalovaný je schopen se účastnit a chápat význam trestního řízení.

20. Vyslechnut byl také soudní znalec **MUDr. Martin Šindler**, znalec v **oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství** (písemně podaný znalecký posudek viz listy č. 237-254). Soud jeho výsledkem zjistil, že poškozená utrpěla *[anonymizovaný údaj o zdravotním stavu]*
21. Jelikož byla poškozená ztlučena svojí babičkou krátce po skutku, jak vyplynulo z filmového záznamu, nepokládá soud podlitiny nalezené na těle poškozené za známky násilí, kterého by se na ní dopustil obžalovaný.
22. Vyslechnuta byla také soudní znalkyně **PhDr. Marcela Langová-Šindelářová**, znalkyně v **oboru psychologie, odvětví klinická psychologie** (písemně podaný znalecký posudek viz listy č. 265-271). Soud zjistil, že inteligenční kvocient obžalovaného je XXXXX, tedy leží na hranici mezi lehkým intelektovým defektem a hraničním pásmem. Jeho osobnost je nezralá a málo diferencovaná. Nebyly zjištěny známky onemocnění z psychotického okruhu. Při jednání se prosadil egocentrismus a potřeba uspokojit vlastní sexuální potřeby bez ohledu na sexuální objekt. Pokud by obžalovaný chtěl, byl schopen situaci adekvátně posoudit a reakci ovládnout. Agrese není u obžalovaného „reakcí první volby“, ale může u něj vzniknout jako odpověď na frustraci nějaké jeho potřeby.
23. Výše popsané důkazy svědčí o skutkovém stavu, jak ho soud do určité míry odlišně od jeho popisu uvedeného v obžalobě poznal, v uvedeném popisu skutku je chování obžalovaného prokázáno jeho přiznáním (že s poškozenou souložil, věděl, že nedovršila 15 let, věděl, že je rozumově hendikepována, obžalovaný je zodpovědný za své jednání), které je podporováno výpovědí poškozené a znaleckým posudkem z oboru soudního lékařství, z něž vyplynulo, že poranění pochvy poškozené mohlo být způsobeno při násilném proniknutí penisu, filmovým záznamem z místa činu, prokazujícím, že poškozená nebyla obžalovaným na místo samé odnesena ani jiným násilným způsobem přivedena.
24. Další důkazy, především výpovědi svědků, jsou podpůrného charakteru, především jde o svědectví osob, kterým se měla bezprostředně po události poškozená svěřit s tím, co se stalo.
25. Svědkyně **XXXXXX**, babička poškozené, vypověděla, že inkriminovaného dne za ní přišla vnučka A. a vyzvala ji, ať se jde podívat, že XXXXX (poškozená) vzadu brečí. Když svědkyně přišla do průjezdu, viděla, že poškozená sestupovala s obžalovaným po schodech, byla „celá zkrvavená“, šaty měla celé od krve. Když se ptala, co jí obžalovaný udělal, odpověděla jí, že ji znásilnil, což tedy

přesně řečeno ukázala gestem – poklepáním pěstí jedné ruky do dlaně druhé ruky. Obžalovaný to popřel a řekl, že se pořezal a utřel se XXXXX do šatů. Na toaletě si všimla, že poškozená krvácela z pohlaví, proto zavolala policii. Popřela tvrzení obžalovaného, že by za ní někdy obžalovaný přišel s tím, že ho poškozená sváděla. Popsala změnu chování poškozené po skutku – její chování se po činu změnilo hodně, je pořád „stresovaná“.

26. Svědkyně **M.Z.**, „snacha“ XXXXX starší, vypověděla obdobně, jako svědkyně XXXXX starší, nicméně podle ní poškozená na otázku, co se jí stalo, neodpověděla. Svědkyně byla se ženami, které se vydaly poškozenou hledat před rozbořený objekt (viz popis filmového záznamu), potvrdila, že XXXXX vyšla ze schodiště, plakala a byla potřísněna krví. Když se jí ptaly, co se stalo, neodpověděla. Před XXXXX vyšel z objektu ještě obžalovaný a ten na otázku, proč je od krve, odpověděl, že se řízl o láhev od piva. XXXXX měla od krve nejen ruce, ale i spodní prádlo. Krvácela z pohlavního ústrojí. Když se jí ptaly, co se stalo, neodpovídala, jen brečela a říkala, že ji to bolí.
27. Jelikož však výpověď svědkyně nebyla zcela v souladu s její dřívější výpovědí, soud přečetl výpověď svědkyně z přípravného řízení z 2. 5. 2024 (listy č. 146-148). Ve výpovědi z přípravného řízení uvedla, že inkriminovaného dne byla se svou „tchýní“, všimly si, že nikde nevidí XXXXX (poškozenou), proto poslaly další vnučku XXXXX, ať se po XXXXX podívá. A. chvíli na to přiběhla a řekla jim, že XXXXX křičí a brečí. Šly tedy všechny tři na inkriminované místo. Ze schodiště vyšel nejdříve obžalovaný a po něm XXXXX. Obžalovaný měl ruce od krve. XXXXX měla triko nebo svetr od krve. XXXXX měla strach a byla potichu. Obžalovaný se smál a křičel, že se řízl. XXXXX říkala „ja ne, ja ne, to on“. XXXXX měla strach a matka přítele (XXXXX starší) ji zbila po zádech. Šla s XXXXX na toaletu a tam viděla, že je od krve i na nohou, na zadku, na kalhotkách, měla poškrábané záda. Matka přítele se ptala, co se stalo a XXXXX gestem ukázala pohlavní styk. V současnosti nechce XXXXX spát sama, když uslyší v domě mužský hlas, brečí. Začala docházet k psycholožce.
Po přečtení její výpovědi z přípravného řízení svou výpověď potvrdila.
28. Svědek **M.Z.**, syn XXXXX starší, k podstatě věci řekl jen to, co mu údajně vyprávěla sama poškozená, za níž spolu s ostatními příbuznými inkriminovaného dne odjel do nemocnice a zůstal tam jako její doprovod. Svědek vypovídal opravdu kuse na kladené otázky, obvykle jednoslovně, působil dojmem, že je pod vlivem nějaké látky, což ovšem popřel. Jeho svědectví nepokládá soud vzhledem k výše uvedenému za podstatné.
29. Svědkyně **XXXXX**, roč. XXXXX, je sestra poškozené. Soud rozhodl, že v hlavním líčení bude přehrán **filmový záznam** jejího výsledku z přípravného řízení ze dne 10. 5. 2024 (viz **DVD** na listu č. 177 verte, věrný přepis výsledku na listech č. 178-180), neboť jde o osobu mladší 18 let. Z jejího výsledku soud nevychází, svědkyně nebyla ničemu přítomna, všechny vědomosti o skutku má zprostředkované od jiných lidí. Pouze soud klade důraz na její svědectví o tom, jak se poškozená XXXXX chová po skutku. Pokud se doma o skutku mluví, poškozená brečí, nechce chodit ven, pořád spí, leží, ani se nechce moc bavit s příbuznými.
30. Svědkyně **XXXXX**, roč. XXXXX, je sestra poškozené. Soud rozhodl, že v hlavním líčení bude přehrán **filmový záznam** jejího výsledku z přípravného řízení ze dne 10. 5. 2024 (viz **DVD** na listu č. 155 verte, věrný přepis výsledku na listech č. 156-159), neboť jde o osobu mladší 18 let. Svědkyně řekla, že ten den ji babička poslala pro XXXXX. Když ji hledala, slyšela, že někdo křičí, proto se tam šla podívat. Křičela XXXXX. Potichu se sundanými botami vystoupila do druhého patra budovy, odkud slyšela XXXXX křičet. Tam viděla obžalovaného a XXXXX, jak stáli. Stáli od sebe asi metr a XXXXX říkala, že ji držel v objetí. Když ji uviděl obžalovaný, začal svědkyni nadávat.

Obžalovaný měl asi 3 cm velkou díru v ruce a utřel si ruku do XXXXX. XXXXX měla krev na zádech. XXXXX brečela a měla strach. Potom šla pro babičku, at' tam jde, že XXXXX křičí. Když tam došli, společně s babičkou a M., vyšel obžalovaný a pak XXXXX, která byla celá od krve. Když šli domů, XXXXX se držela za břicho, že ji to bolí a brečela. Když se babička ptala XXXXX, co se stalo, XXXXX ukazovala gestem sex.

31. Soud přečetl protokoly o výsleších svědků z přípravného řízení. Svědek **O.H.** (listy č. 125-127) je otcem poškozené. Podle něj se obžalovaný choval k XXXXX (poškozené) špatně. XXXXX se ho bála, nechodila za ním. Popřel, že by věděl o tom, že za ním někdy XXXXX utekla. V inkriminovaný den se vrátil z práce a šel si lehnout. Potom slyšel, že máma křičí, vyšel proto ven a máma měla v ruce smeták a chtěla tím smetákem bouchnout obžalovaného. Obžalovaný potom utekl. Viděl, že XXXXX má na sobě sukni celou od krve, proto zavolali policii. S XXXXX mluvila máma o tom, co se stalo. XXXXX byla na záchodě a všude byla krev. V nemocnici se ptal XXXXX, co se stalo a ta ukázala gestem pohlavní styk. Neříkala, že se bála, ale ukazovala, že je velký, že to nechtěla. Svědek **M.H.** (listy č. 129-131) je strýcem poškozené. Ve své výpovědi vypověděl, že se obžalovaný k XXXXX choval normálně. Nebavili se spolu. On nechodil za ní, ani ona za ním. K věci mu nikdo nic neřekl, ani se neptal. Stav XXXXX je po projednávání události stejný. Svědkyně **S.M.** (listy č. 138-139) odmítla vypovídat. Obžalovaný je druhem její dcery I.H. Svědkyně **I. H.** (listy č. 182-184) je přítelkyní obžalovaného. Vypověděla, že týden před tím, než obžalovaného zavřeli, začal chodit domů pozdě, býval opilý a dělal venku nepořádek. Měla z něj strach. Když byl obžalovaný opilý, byl agresivní. Při sexu však nebyl agresivní. O události však nic neví, s nikým se o tom nebavila. Když se XXXXX vracela z nemocnice, tak M.Z. jí řekla, že to obžalovaný udělal a ukázala gestem soulož. Po pár dnech ji začala XXXXX vyhledávat a nadávat jí. Když byla svědkyně později v nemocnici a vrátila se, XXXXX ji potkala a řekla jí, že se obžalovaného bojí. Potom jí řekla, že ji obžalovaný chytl a odešel s ní do baráku, že ji k tomu donutil a vyhrožoval jí. Spíše než řekla, jí to ukazovala. Dále uvedla, že před incidentem obžalovaného holky otravovaly a XXXXX se před ním předváděla. Hrála si s vlasy, upravovala si výstřih a kalhoty.
32. Z těchto v předchozím odstavci citovaných svědectví nevyplývají žádné nové či zásadně jiné poznatky, než jaké soud zjistil z důkazů jiných.
33. Z listinných důkazů je třeba zmínit zejména **protokol o ohledání místa činu a fotografie** z tohoto úkonu (listy č. 3-21), z nichž soud získal poznatky o místě činu. Z **opisu z evidence přestupků** (list č. 449) soud zjistil, že v roce 2021 byl obžalovaný v Brně pokutován za přestupek proti majetku. Z **opisu z evidence rejstříku trestů** (list č. 552) bylo zjištěno, že v Česku nebyl obžalovaný dosud odsouzen za trestnou činnost. Ze **zprávy Policejního prezidia ČR** (list č. 545) soud zjistil, že obžalovaný má na XXXXX jedno dítě. Soud provedl také další listiny, ale ty nemají buď relevantní význam pro trestní řízení nebo jejich zmínění je nadbytečné, jako například lékařské zprávy, které jsou obsahem znaleckého posudku.
34. Na základě výše označených důkazů a jejich zhodnocení dospěl soud k závěru, že skutek tak, jak je popsán ve výroku tohoto rozsudku, se stal. Samozřejmě za zcela zásadní soud vzal výpověď samotného obžalovaného, který se de facto ke skutku, tak jak je popsán ve výroku, přiznal.
35. Skutek soud zhodnotil částečně ve shodě se státní zástupkyní, co se týče jeho kvalifikace jako zvlášť závažného zločinu znásilnění podle § 185 odst. 1 alinea druhá, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) trestního zákoníku ve znění účinném do 1. 1. 2025. Soud se však neztotožnil s návrhem státní zástupkyně ve vztahu ke zločinu vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. f) trestního zákoníku, nebylo totiž prokázáno, že by obžalovaný směřoval vůči poškozené výhrůžky, viz výše. Co se týče

právní kvalifikace znásilnění soud nejprve konstatuje, že po spáchání činu došlo k novelizaci trestního zákoníku v rozsahu, který dopadá na projednávanou věc. Tato nová úprava by však byla pro obžalovaného přísnější, jelikož by mu hrozil trest v rozsahu 5 – 15 let odnětí svobody, zatímco podle dřívější úpravy se jednalo o trest v rozsahu 5 – 12 let. Soud tedy postupoval podle § 2 odst. 2 trestního zákoníku a na případ užil úpravu trestního zákoníku účinnou do 1. 1. 2025. Tento postup je i v souladu s Článkem 40 odstavcem 6 Listiny základních práv a svobod, která je součástí ústavního pořádku České republiky (Článek 3 a Článek 112 Ústavy České republiky). Podle § 185 odst. 1 alinea druhá trestního zákoníku se tohoto trestného činu dopustí ten, kdo využije bezbrannosti jiného k pohlavnímu styku. Stav bezbrannosti lze mj. charakterizovat tak, že duševní a rozumové schopnosti jedince nejsou na takové úrovni nebo takového stavu, aby si ve své mysli dokázal situaci, v níž se nachází, dostatečně přiléhavě ze všech souvislostí vyhodnotit a přiměřeně, logicky a účinně na ni reagovat. Tak tomu je bezesporu u osoby mentálně zaostalé, která nemá dostatečné znalosti a zkušenosti, aby byla schopna posoudit význam odporu proti vynucovanému pohlavnímu styku. Podle psychiatrického a psychologického posudku na poškozenou není pochyb o tom, že poškozená takovou osobou je a byla. V daném případě je vše podpořeno také tím, že poškozené v době spáchání skutku bylo 13 let a 6 měsíců. Že si byl věku a mentální retardace poškozené obžalovaný vědom, obžalovaný ve své výpovědi přiznal. Musel si být tedy vědom i přes svůj nízký intelekt a opilost, že poškozená vzhledem ke své mentální retardaci a věku nemůže být schopna chápat jeho jednání, adekvátně na něj reagovat či se případně bránit. Co se týče spáchání činu souloží, o tom nemá soud žádné pochybnosti, když se obžalovaný k souloží s poškozenou přiznal, uvedla to také poškozená a další svědkyně, kterým se poškozená svěřila. Zároveň se obžalovaný přiznal, že věděl, že poškozené nebylo v době činu ani 15 let. Tedy spáchal čin na dítěti mladším 15 let. V poslední řadě se soud zabýval v rámci právní kvalifikace skutku následkem, jaké jednání obžalovaného zanechalo na poškozené. Poškozená dle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a klinická psychologie trpí posttraumatickou stresovou poruchou, kdy se u ní projevuje úzkost, pocity strachu, poruchy spánku a zvýšená vazba na pečující osoby. Podle výpovědi rodinných příslušníků poškozené byli nuceni se odstěhovat, jelikož poškozená nebyla schopna setrvat ze strachu ve stejném bydlíšti. Takový to následek soud hodnotí jako těžké ublížení na zdraví podle § 122 odst. 2 písm. i), když takovýto následek trvá i více než rok po činu. Zavinění tohoto trestného činu soud hodnotí jako úmysl přímý podle § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku – obžalovaný si musel být vědom, že poškozená vzhledem ke svému věku a mentální retardaci není schopna plně chápat jeho jednání a případně s ním vyjádřit souhlas nebo dokonce se bránit. Obžalovaný jednal pouze za účelem dosažení vlastního uspokojení a na poškozenou pohlížel pouze jako na objekt jeho sexuálního uspokojení. Tímto trestným činem obžalovaný porušil společenský zájem na ochraně lidské důstojnosti v sexuální oblasti, zejména pak práva člověka na svobodné rozhodování o svém pohlavním životě.

36. Při posouzení druhu a výměry trestu se soud řídil hledisky uvedenými v § 37 odst. 1, odst. 2, § 38 odst. 1, odst. 2, odst. 3 a § 39 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Hodnotil povahu a závažnost spáchané trestné činnosti z hlediska významu chráněného zájmu, který byl trestnou činností dotčen, způsob provedení trestné činnosti a její následky, okolnosti, za kterých byla trestná činnost spáchána, osobu pachatele (jeho dosavadní způsob života, jeho pracovní a sociální zařazení, osobní, rodinné a majetkové poměry), míru jeho zavinění, jeho pohnutku, jeho chování po spáchání trestné činnosti, zejména jeho snahu nahradit způsobenou škodu či jiné škodlivé následky, možnosti jeho nápravy, jakož i polehčující či přitěžující okolnosti
37. K osobě, osobním poměrům a dosavadnímu životu obžalovaného bylo zjištěno, že žije na ubytovně se svojí nezletilou a těhotnou družkou. Podle jeho výpovědi je otcem 4 dětí na XXXXX, na které neplatí alimenty a nijak se o ně nestará, nicméně podle zprávy policejního prezidia má na XXXXX pouze jedno dítě. Má dovršeno základní vzdělání a před vzetím do vazby pracoval. Je

uživatel pervitinu a alkoholu. Obžalovanému zejména a významně polehčuje jeho přiznání před soudem, kdy byl shledán vinným v rozsahu jeho přiznání. Dále obžalovanému polehčuje, že dosud nebyl v České republice soudně trestán, nicméně je třeba odmítnout, že by obžalovaný vedl řádný život. Jak už bylo zmíněno, obžalovaný je uživatel omamných a psychotropních látek a alkoholu, na své děti neplatí alimenty, nestará se o ně a není s nimi v žádném kontaktu. Co se týče přitěžujících okolností, soud konstatuje, že neshledal žádnou, jelikož všechny již jsou obsaženy v právní kvalifikaci a jsou tedy již reflektovány samotnou trestní sazbou. Obžalovaný byl ohrožen trestní sazbou v trvání 5–12 let, kdy s ohledem na výše uvedené, zejména na přiznání obžalovaného a fakt, že se jedná o osobu prvotrestanou, soud považuje za spravedlivý trest při spodní hranici trestní sazby v kombinaci s trestem vyhoštění. Tedy trest odnětí svobody v trvání 5 let a 6 měsíců. Vzhledem k závažnosti samotného skutku je trest poměrně mírný, a tedy nelze ani uvažovat o využití institutu snížení hranice pod dolní hranici, k čemuž nejsou splněny ani podmínky.

38. Pro výkon byl zařazen do věznice s ostrahou podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, jelikož nebyly splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.
39. Soud rozhodl dále o trestu vyhoštění v trvání 10 let. Soud neshledal žádné zákonné překážky, které by neumožňovaly uložení tohoto trestu. Soud si je vědom, že obžalovaný je pravděpodobně otcem dítěte, které žije na území České republiky, nicméně toto je pouze v rovině tvrzení obžalovaného a není to nijak úředně ověřeno. Je zde zároveň na místě podotknout, že podle slov obžalovaného je otcem 4 dětí na XXXXX, o které neprojevuje žádný zájem a nestará se o ně, není tedy důvod se domnívat, že by obžalovaný změnil svůj přístup ke svým rodičovským povinnostem ve vztahu k poslednímu narozenému dítěti.
40. Soud rozhodl také o náhradě škody. V tomto trestním řízení ji vůči obžalovanému uplatnila poškozená prostřednictvím svého zmocněnce. Ten uplatnil nárok na odčinění nemajetkové újmy za duševní útrapy ve výši 600 000 Kč, a to s ohledem na způsobenou posttraumatickou stresovou poruchu a věk poškozené, která navíc trpí mentální retardací. Obecně k uplatněnému nároku soud uvádí, že podle § 2910 občanského zákoníku škůdce, který vlastním zaviněním poruší povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy (§ 2956 občanského zákoníku). Ve vztahu k náhradě nemajetkové újmy dále soud konstatuje, že v případě způsobení zvláště závažného ublížení na zdraví nebo usmrcení odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti (§ 2959 občanského zákoníku). Při stanovení výše nemajetkové újmy je tak třeba přihlídnout k okolnostem na straně poškozené, mezi které patří zejména následek, který byl poškozené způsoben a morální zadostiučinění ve formě trestního postihu škůdce. Na straně škůdce je třeba přihlídnout k jeho postoji k projednávané věci, dopad události do jeho duševní sféry i míru jeho zavinění. Nelze ani odhlédnout od majetkových poměrů škůdce z důvodu reálnosti uspokojení přiznaných nároků. Výše uvedená kritéria pak je třeba hodnotit s ohledem na individuální okolnosti konkrétního případu, nicméně je rovněž nutné s ohledem na stávající rozhodovací praxi přihlídnout k obdobným případům, neboť nekonzistentnost rozhodování soudů by mohla vést k právní nejistotě všech zúčastněných osob. K tomu soud konstatuje, že v trestních věcech týkajících se nároku nemajetkové újmy poškozených v případě znásilnění na dítěti se rozpětí relativní náhrady pohybuje v částkách 100 000 – 200 000 Kč, resp. až 500 000 Kč v případě velmi závažných (brutálních) opakujících se útoků.

41. Ve výše uvedeném kontextu soud na jedné straně hodnotil majetkové poměry obžalovaného, jeho postoj k projednávané věci a veškeré důsledky, které trestní řízení mělo pro jeho současný život, na druhé straně i konkrétní specifika projednávaného skutku – intenzitu vztahu mezi poškozenou a obžalovaným, dopad jednání na psychický stav poškozené i perspektiva řádného vývoje poškozené nezletilé. Pokud se týká dopadu jednání obžalovaného na poškozenou, té se rozvinula v důsledku trestného jednání posttraumatická stresová porucha, která by však měla postupně odeznít. Na straně obžalovaného pak soud přihlédl k jeho doznání a snaze zaplatit poškozené její nárok na nemajetkovou újmu. Zároveň je zřejmé, že nepodmíněný trest odnětí svobody uložený obžalovanému je jistou morální satisfakcí pro poškozenou. Právě se zřetelem k výše uvedenému soud shledal, že by přiznání požadované náhrady nemajetkové újmy ve výši 600 000 Kč bylo nejen v rozporu s principem proporcionality, ale bylo by i nepřiměřeně přísné vůči obžalovanému. Proto soud rozhodl o tom, že obžalovaný má poškozené zaplatit na náhradu nemajetkové újmy částku ve výši 200 000 Kč, a poškozená se se zbytkem svého nároku odkazuje na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně. Odvoláním může napadnout rozsudek státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy nebo na vydání bezdůvodného obohacení, pro nesprávnost výroku o náhradě škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo o vydání bezdůvodného obohacení.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, v prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž schválení státní zástupce soudu navrhl.

Právo podat odvolání nepřísluší těm, kdož se ho po vyhlášení rozsudku výslovně vzdali.

Poškozený může žádat o uspokojení nároku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí, je-li tímto rozsudkem ukládána sankce, která je majetkovou trestní sankcí podle zákona o použití peněžních prostředků z majetkových trestních sankcí (§2 odst. 1 zák. č. 59/2017 Sb.).

Brno 9. června 2025

Mgr. Dušan Beránek v. r.

předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Bártová, DiS.

